

การศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการทำงานระหว่างเด็กอนุบาลสาม ที่ได้รับและไม่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงาน จนสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์

Comparison of working persistence between the children who
received and did not receive the picture cartoon fables as the
role model of commitment to achieve working of Marie Anusorn
School, Buriram province

วิจิตร อาสาสุข

สาขาจิตวิทยาประยุกต์ คณะจิตวิทยา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

E-mail :arm_from@hotmailcom

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง วัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานระหว่างเด็กที่ได้รับ (กลุ่มทดลอง) และไม่ได้รับ (กลุ่มควบคุม) นิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล 2. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานของเด็กที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชั้นอนุบาล 3 ประจำปีการศึกษา 2560 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานน้อย จำนวน 30 คน สุ่มเข้า 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1. นิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลที่ผู้วิจัยแต่งและเรียบเรียงขึ้นจำนวน 10 เรื่อง 2. แบบสังเกตความคงทนพฤติกรรมในการทำงานโดยเครื่องมือทั้ง 2 ชุดนี้ได้รับการตรวจสอบคุณภาพก่อนที่จะใช้ทดลอง ใช้เวลาในการทดลองครั้งละ 20 นาที เป็นเวลา 10 ครั้ง สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ independent และเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลก่อนและหลังการได้รับนิทานภาพการ์ตูน โดยใช้ t-test แบบ dependent ผลการวิจัยพบว่า 1. เด็กที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล(กลุ่มทดลอง) มีความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานนานกว่าเด็กที่ไม่ได้รับนิทานภาพการ์ตูน (กลุ่มควบคุม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. หลังการได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล เด็กมีความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานนานกว่าก่อนการได้รับนิทานภาพการ์ตูน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความคงทนในการทำงาน, นิทานภาพการ์ตูน

Abstract

This quasi-experimental research had the objectives including 1. to compare the persistence of working behavior among the children who received (experimental group) and did not receive (control group) the picture cartoon fables as the role model of commitment to achieve working, and 2. to compare the persistence of working behavior of children who received the picture

cartoon fables as the role model of commitment to achieve working, before and after the experiment. The samples consisted of 30 children who were the third year kindergarten students in academic year 2017 of Marie Anusorn School, Buriram province with low persistence of working behavior that were randomly assigned into two groups of 15 children as experimental and control groups. The instruments included 1. ten volumes of picture cartoon fables as the role model of commitment to achieve working that were illustrated and edited by the researcher, and 2. the form for observing the working persistence. Both instruments were tested before implementing the experiment. Each experiment was conducted within 20 minutes for ten times. The statistical analysis included the independent t-test for comparing the persistence of working behavior between the experimental group and the control group and the dependent t-test for comparing the persistence of working behavior before and after receiving picture cartoon fables. The results showed that 1. children who received the picture cartoon fables as the role model of commitment to achieve working (experimental group) had more persistent behavior than those who did not receive (control group) with the statistical significance at the level of .05; 2. after receiving the picture cartoon fables as the role model of commitment to achieve working, the children had more persistent behavior than before receiving the picture cartoon fables with the statistical significance at the level of .05.

Keywords: Working persistence, Picture Cartoon Fables

1. ความสำคัญของปัญหา

เด็กปฐมวัยอายุ 5-6 ปี เป็นวัยที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะเด็กวัยนี้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นไปอย่างรวดเร็ว หากเด็กได้รับการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมตามวัยจะทำให้เด็กเจริญเติบโต พร้อมทั้งจะมีพัฒนาการในทุกด้าน นอกจากนั้นยังเป็นการวางรากฐานการเรียนรู้ให้กับเด็กอีกด้วย โดยธรรมชาติแล้วเด็กปฐมวัยส่วนมากจะมีพฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่ง มีการพูดคุย วอกแวกระหว่างการทำงาน เหม่อลอย ขอบลูกออกจากที่อย่างไม่มีเหตุผล ทำให้ไม่มีสมาธิในการทำงานตามที่ครูกำหนดให้ นั่นคือทำงานไม่สำเร็จซึ่งจะมีผลกระทบต่อการเรียนซึ่งงานวิจัยในอดีตส่วนมากจะใช้การเสริมแรงด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น คำชมเชย การปรบมือ การให้ดาว เพื่อปรับพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งไม่ประสบผลสำเร็จ แต่ถ้าหากมีกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น การใช้นิทานก็จะทำให้เด็กอนุบาลสนใจในการเรียนและยังถ้าเป็นนิทานภาพการ์ตูนด้วยแล้วก็จะยิ่งดึงดูดความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงคิดที่จะใช้นิทานภาพการ์ตูนที่ตัวแบบมีลักษณะมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลให้เป็นตัวแบบเพื่อดูว่าเด็กอนุบาลจะเลียนแบบตัวละครดังกล่าวหรือไม่ โดยเฉพาะในช่วงเวลา 20 นาที เพราะหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 กำหนดช่วงความสนใจของเด็กอายุ 5-6 ปี มีความ

สนใจประมาณ 15-20 นาที ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานภายในเวลา 20 นาที

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานระหว่างเด็กที่ได้รับ(กลุ่มทดลอง)และไม่ได้รับ(กลุ่มควบคุม)นิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานของเด็กที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลก่อนและหลังการทดลอง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นิทาน 10 เรื่อง ที่มีการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบหาค่า IOC ว่าเรื่องที่ปรากฏในนิทานนั้นสามารถเป็นแบบอย่างความคงทนในการทำงานได้นานหรือไม่

2. แบบสังเกตความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานซึ่งหาความเชื่อมั่นของแบบสังเกตโดยวิธีใช้ความ

สอดคล้องของผู้สังเกต (Inter-Rater Reliability) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะมีผู้สังเกต 2 คน ต่อการสังเกตเด็ก 5 คน ในขณะที่ครูให้งานเด็กทำ ทั้งนี้โดยผู้สังเกตทั้ง 2 คน จะชิตนับพฤติกรรม คือ 1)การลุกออกจากที่นั่งอย่างไม่มีเหตุผล 2)พูดคุยกับเพื่อนรอบข้าง 3)วอกแวกระหว่างการทำงาน 4)หันซ้ายหันขวา และ 5)นั่งเหม่อลอย ภายในเวลา 20 นาทีผู้สังเกตจะสังเกตพร้อมกัน โดยแบ่งเวลาในการสังเกตออกเป็น 4 ช่วง คือช่วงเวลา 0-5 , 5-10 , 10-15 และ 15-20 นาที เมื่อสังเกตครบ 20 นาที จะนำมาตรวจสอบความเหมือนกันหรือตรงกันของพฤติกรรมที่ชิตนับ แล้วนำมาหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ตามสูตรความเชื่อมั่นจากการสังเกต = จำนวนที่ประเมินเหมือนกัน /จำนวนที่ประเมินเหมือนกัน+จำนวนที่ประเมินต่างกัน

4.การดำเนินการ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi - Experimental Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ขั้นก่อนการทดลอง ใช้แบบสังเกตเพื่อสังเกตความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานของเด็กแล้วคัดเลือกเด็กที่มีความคงทนในการทำงานน้อย 50 คน นำมาสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากจำนวน 30 คน แล้วสุ่มเข้ากลุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน ใช้คะแนนจากแบบสังเกตความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานเป็นคะแนนก่อนการทดลอง(Prestest)

4.2 ขั้นดำเนินการทดลอง กลุ่มทดลองผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้นิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลแล้วให้งานทำตามที่กำหนดในแต่ละเรื่องส่วน(กลุ่มควบคุม)ให้เรียนตามกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้เรียนตามปกติ

4.3 ขั้นหลังการทดลอง หลังจากได้รับนิทานภาพการ์ตูนแล้วขณะเด็กทำงานตามที่กำหนดครูสังเกตพฤติกรรมความคงทนในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล (Postest) ส่วนกลุ่มควบคุมมีการสังเกตพฤติกรรมการทำงานหลังการเรียนเช่นเดียวกัน

4.4 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการเปรียบเทียบตามวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สรุปผล แล้วนำมาอภิปรายผล

5.ผลการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลระหว่างเด็กอนุบาลกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเพื่อเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์ สรุปผลได้ดังนี้

5.1. ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความคงทนในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลระหว่างเด็กอนุบาลกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล ของโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์

นิทานเรื่อง ที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	df	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
1	13.40	.49	13.30	.70	.45	28	.32
2	13.32	.49	13.26	.43	.35	28	.36
3	13.33	.57	13.28	.53	.25	28	.40
4	13.40	.49	13.50	.44	.59	28	.28
5	13.25	.39	13.17	.39	.59	28	.28
6	13.17	.69	13.20	.61	.14	28	.45
7	13.23	.57	13.28	.54	.25	28	.40
8	13.47	.56	13.40	.48	.35	28	.36
9	13.32	.45	13.33	.39	.11	28	.45
10	13.33	.43	13.38	.34	.35	28	.36

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.1.1 จากตารางที่ 1 พบว่าค่าความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานระหว่างเด็กในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้ง 10 เรื่อง

เมื่อคำนวณหาความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานของเด็กในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแทนมุ่งมั่นในการทำงาน

จนสัมฤทธิ์ผลแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้ง 10 เรื่อง แสดงว่าเด็กในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความคงทนในการทำงานไม่ต่างกัน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้ให้กิจกรรมนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลกับกลุ่มทดลองเมื่อจบแล้วให้เด็กอนุบาลทำงานตามที่กำหนดในแต่ละเรื่อง เรื่องละ 20 นาที ในขณะที่เด็กอนุบาลทำงาน จะมีครูมาสังเกตพฤติกรรมคือ 1) การลุกออกจากที่นั่งอย่างไม่มีเหตุผล 2) พูดคุยกับเพื่อนรอบข้าง 3) วอกแวกระหว่างการทำงาน 4) หันซ้ายหันขวา และ 5) นั่งเหม่อลอย โดยครู 2 คนจะสังเกตพฤติกรรมเด็ก 5 คนภายในเวลา 20 นาที ครู 2 คนจะสังเกตเด็ก 5 คนพร้อมกัน (คิดเป็น 1 กลุ่ม ทั้งหมดในห้องมี 3 กลุ่ม) โดยแบ่งเวลาในการสังเกตออกเป็น 4 ช่วง คือช่วงเวลา 0-5 , 5-10 , 10-15 และ 15-20 นาที เมื่อสังเกตครบ 20 นาที จะนำมาตรวจสอบความเหมือนกันหรือตรงกันของพฤติกรรมที่ขี้นับซึ่งเป็นผลของการทดสอบหลังการทดลอง (posttest) โดยผู้วิจัยได้ใช้คะแนนทดสอบหลังนี้ไปเปรียบเทียบกับความคงทนในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลระหว่างเด็กอนุบาลที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบ (กลุ่มทดลอง) กับเด็กอนุบาล (กลุ่มควบคุม) ซึ่งได้รับการสอนตามปกติใช้เวลาสอนนาน 20 นาที ขณะสอนจะมีครูเข้าไปสังเกตพฤติกรรมความคงทนในการทำงานเช่นเดียวกับการสังเกตในกลุ่มทดลอง คือ ครู 2 คน สังเกตเด็ก 5 คนพร้อมกัน (คิดเป็น 1 กลุ่ม ทั้งหมดในห้องมี 3 กลุ่ม) โดยมีการแบ่งเวลาในการสังเกตเป็น 4 ช่วง (เหมือนกลุ่มทดลอง) พฤติกรรมที่สังเกตคือ 1.) การลุกออกจากที่นั่งอย่างไม่มีเหตุผล 2.) พูดคุยกับเพื่อนรอบข้าง 3.) วอกแวกระหว่างการทำงาน 4.) หันซ้ายหันขวา และ 5.) นั่งเหม่อลอย หลังจากนั้นนำมาตรวจสอบความตรงกันของพฤติกรรมที่ขี้นับ การหาความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลของเด็กอนุบาลที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบ (กลุ่มทดลอง) กับเด็กอนุบาล (กลุ่มควบคุม) เพื่อตรวจสอบสมมติฐานที่ว่าเด็กที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลมีความคงทนในการทำงานนานกว่าเด็กอนุบาลที่ได้รับการสอนปกติ (กลุ่มควบคุม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคงทนในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลระหว่างเด็กอนุบาลที่ได้รับนิทาน

ภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล (กลุ่มทดลอง) กับเด็กอนุบาลที่ได้รับการสอนปกติ (กลุ่มควบคุม)

นิทานเรื่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	df	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
1	17.78	.91	16.98	.87	2.46*	28	.02
2	17.63	.95	16.60	.70	3.37*	28	.00
3	18.00	.67	17.05	.43	4.61*	28	.00
4	17.91	.67	17.11	.99	2.57*	28	.02
5	17.81	.63	16.88	1.50	2.21*	18.85	.04
6	17.93	.61	17.26	.97	2.23*	23.40	.05
7	17.80	.88	16.67	1.32	2.76*	24.41	.01
8	17.91	.87	16.97	1.32	3.31*	24.32	.03
9	18.13	.80	17.05	1.22	2.88*	24.15	.01
10	18.00	.67	16.71	1.08	3.90*	23.28	.00
รวม	17.89	.38	16.93	.38	6.89*	28	.00

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.2.1 จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานระหว่างเด็กอนุบาลที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล (กลุ่มทดลอง) มีความคงทนในการทำงานนานกว่าเด็กอนุบาลที่ได้รับการสอนปกติ (กลุ่มควบคุม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งภาพรวมและแยกนิทานในแต่ละเรื่องซึ่งมีจำนวน 10 เรื่อง สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

การหาความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานของเด็กที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลก่อนและหลังการทดลองเพื่อตรวจสอบสมมติฐานที่ว่าหลังการทดลองเด็กอนุบาล (กลุ่มทดลอง) มีความคงทนของพฤติกรรมในการทำงาน

นานกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานของเด็กที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลก่อนและหลังการทดลอง

นิทาน เรื่อง ที่	ก่อนการ ทดลอง		หลังการ ทดลอง		t	df	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
1	13.40	0.49	17.78	0.91	18.16*	14	.01
2	13.31	0.48	17.63	0.95	18.70*	14	.01
3	13.33	0.57	18.00	0.66	25.87*	14	.01
4	14.40	0.48	17.91	0.67	22.88*	14	.01
5	13.25	0.38	17.81	0.63	29.06*	14	.01
6	13.16	0.69	17.93	0.60	22.34*	14	.01
7	13.22	0.56	17.80	0.88	19.04*	14	.01
8	13.46	0.55	17.91	0.87	16.63*	14	.01
9	13.31	0.44	18.13	0.80	20.75*	14	.01
10	13.33	0.42	18.00	0.66	27.14*	14	.01
รวม	13.25	0.20	17.90	0.85	40.88*	14	.01

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.3.1 จากตารางที่ 3 พบว่า หลังการทดลองค่าความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานของเด็กที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลมีความคงทนในการทำงานนานกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งภาพรวมและแยกนิทานในแต่ละเรื่องซึ่งมีจำนวน 10 เรื่อง สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

5.4 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการทำงานระหว่างเด็กอนุบาลสามที่ได้รับและไม่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจน

สัมฤทธิ์ผล ของโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า

5.4.1 เด็กอนุบาลที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล(กลุ่มทดลอง)มีความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานนานกว่าเด็กอนุบาลที่เรียนตามปกติหรือเป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับนิทานภาพการ์ตูน(กลุ่มควบคุม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4.2 หลังการทดลองเด็กอนุบาลที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผลมีความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานนานกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.อภิปรายผล

6.1 จากผลการทดลองที่พบว่าเด็กอนุบาลที่ได้รับนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบมุ่งมั่นในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล (กลุ่มทดลอง)มีความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานนานกว่าเด็กอนุบาลที่เรียนตามปกติหรือเป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับนิทานภาพการ์ตูน(กลุ่มควบคุม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05การที่ผลเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่านิทานภาพการ์ตูนมีอิทธิพลในการเพิ่มความคงทนในการทำงานจนสัมฤทธิ์ผล ทั้งนี้เพราะนิทานภาพการ์ตูนสร้างความสนใจก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะในการใช้ภาษาและที่สำคัญนิทานภาพการ์ตูนเป็นตัวแบบที่กระตุ้นให้เด็กเลียนแบบในการทำงานจนสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Bandura [1] กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้จากตัวแบบ (Learning Though Modeling) หรือ การเรียนรู้โดยการสังเกตเป็นการเรียนรู้ของบุคคลที่เกิดจากการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบเป็นวิธีการเรียนรู้ส่วนใหญ่ของมนุษย์ Bandura เสนอว่าการเรียนรู้จากตัวแบบเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง การฝึกคิดหรือฝึกกระทำตามตัวแบบก็จะส่งเสริมให้ผู้สังเกตจดจำพฤติกรรมของตัวแบบได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้นิทานภาพการ์ตูนยังช่วยให้เด็กใส่ใจ มีจิตใจจดจ่อมุ่งมั่นกับงานตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ลุดจากที่อย่างไม่มีเหตุผล ไม่พูดคุยกับเพื่อนรอบข้าง ไม่เหม่อลอยขณะทำงาน จากการศึกษาวิจัยของดิกสันและคนอื่น ๆ Dix and other [2] ศึกษาการเล่านิทานกับเด็กปฐมวัย ณ โรงเรียนเมืองดิทรอยต์ จำนวน 146 คน โดยแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มทดลองมี 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 หลังจากได้ฟังนิทานแล้วมี

การสนทนา กลุ่มที่ 2 พาไปศึกษานอกสถานที่ กลุ่มที่ 3 แสดงบทบาทเลียนแบบตัวละคร ส่วนกลุ่มที่ 4 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ได้ฟังนิทานเพียงอย่างเดียว ผลการวิจัยพบว่า เด็กกลุ่มที่ได้ฟังนิทานแล้วได้แสดงบทบาทเลียนแบบตัวละครในเรื่อง นอกจากนี้ไชยพันธ์ แสงทอง[3] ได้กล่าวไว้จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า เนื้อหานิทานที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์เป็นตัวแบบมีภาษาที่เข้าใจง่ายมีรูปภาพประกอบนักเรียนให้ความสนใจและมีส่วนร่วมก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.2 เด็กชั้นอนุบาล 3 เมื่อได้ฟังนิทานแล้วมีความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานนานขึ้น คือไม่ลุกออกจากที่อย่างไม่มีเหตุผล ไม่พูดคุยกับเพื่อนรอบข้าง ไม่วอกแวกระหว่างการทำงาน ไม่หันซ้ายหันขวา และไม่นั่งเหม่อลอยภายในเวลา 20 นาที หรือถ้าจะพบพฤติกรรมเหล่านั้นก็จะพบน้อยมาก สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าเด็กมีความคงทนของพฤติกรรมในการทำงานหลังจากได้รับนิทานภาพการ์ตูนนานกว่าก่อนได้รับ นิทานภาพการ์ตูนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เพราะเด็กได้รับอิทธิพลจากตัวแบบนิทานภาพการ์ตูนนั่นเองที่ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนไป ผลการทดลองนี้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของกฤษณา สังข์ชะระปริชา และประภาพร ปาจิตร [4] ที่ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติที่มีต่อวินัยในตนเอง พบว่าเด็กชั้นอนุบาลที่เรียนโดยการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติมีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนได้รับกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

7. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

ครูอนุบาลควรใช้นิทานในการปรับพฤติกรรมเด็กและศึกษาตัวแปรอื่นที่เป็นสาเหตุอันก่อให้เกิดปัญหา ความคงทน ของพฤติกรรมในการทำงาน นิทาน 10 เรื่อง อาจมากเกินไปสำหรับเด็กปรับเป็น 6-8 เรื่อง เป็นต้น

8. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้นิทานภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมความขยัน ความอดทน และวินัยสุภาพ เป็นต้น

9. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของรองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ประธานคณะกรรมการสอบ ดร.รุ่งฤดี กล้าหาญ ดร.ชูเกียรติ จากใจชน ดร.สมชาย เตียกุล ดร.นงคราญ วงษ์ศรี กรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆอันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ด้วยความกรุณาจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ในภาควิชาจิตวิทยาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์ชีวิตแก่ผู้วิจัย

10. เอกสารอ้างอิง

- [1] Bandura, “การเรียนรู้จากตัวแบบ,” Social Cognitive, New Jersey : Prentice-Hall, 1997.
- [2] Dix, and others, “Training Disadvantaged Preschoolers on Various Fantasy Activities Effects on Cognitive Functioning and Impulse Control,” Child Development, 1977.
- [3] ไชยพันธ์ แสงทอง. “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน,” วิทยานิพนธ์ศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตร, และวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร 2546.
- [4] กฤษณา สังข์ชะระปริชา และ ประภาพร ปาจิตร “การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่า นิทานประกอบการแสดงบทบาท สมมติ” มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2551.